

הגמד ומלך הצפרדעים

פ. חוליינון
ציורים ט. וולף

ובעזרתה נסע לעיר גדולה, שם עוד לא היה אף פעם.
היה לו מזל וקנה בעיר הרבה דברים ישנים

בזול. מילא בהם את העגלה שלו והתחיל לנסוע הביתה. עוד אף פעם בחייו לא היה

חי פעם גמד אחד, שאהב להמציא דברים חדשים. לפרנסתו היומיומית הוא סחר בדברים ישנים, קנה ומכר תמונות ישנות, שעוני קיר, שידות, במילה אחת כל מה שנשמר במרתף או בעליית גג, כשלא נחוץ יותר.

אבל הגמד היה קטן וחלש ומדי פעם נאלץ לסחוב דברים גדולים וכבדים. ובלילות, כשנדדה שנתו, הוא תכנן עגלה מופעלת בקיטור, שתקל על עבודתו. ובאמת, בסוף הוא הצליח לבנות עגלה כזו

שמח כל כך.

הדרך הביתה לקחה זמן רב, נעשה כבר

מאוחר וחשוך. התחיל
לרדת גשם חזק ועגלת
הגמד סטתה מהדרך.
ככל שנסע רחוק יותר
כך פחות ידע איפה הוא
נמצא. ופתאום פלום!
העגלה נכנסה לבריכת
מים.

לגמד היה קר מאוד. הוא התעטף בסודר
צמר שלו, אך המשיך לשבת בעגלה. מסביב
קרקרו צפרדעים שסיבבו אותו מכל
הצדדים. ופתאום קול הצפרדעים גבר, הן
התחילו לקפוץ לכל הכוונים והופיע מלך
הצפרדעים.

"מה אתה עושה כאן, בממלכה שלי?" שאל

מלך הצפרדעים את הגמד.

הגמד נבהל וענה "הוד מלכותו, נפלתי כאן

פנימה כי היה חושך!"

"אני רואה. אבל לאף אחד לא מותר להיכנס

לבריכה זו בלי רשותי. ולא נתתי לך רשות!"
"כן, הוד מלכותו" מלמל הגמד "אבל היה
לילה..."

"זה רע מאוד!" קרקר המלך "ומה יש לך
בעגלה?"

"רק דברים ישנים, לא דרושים לאף אחד,

בחוטי הסודר
שלי!"
המלך הניף את
כפותיו בביטול
"מסכים! תוכל
לשמור זאת.
מילה של מלך!"

ונתן הוראה לעוזריו. מיד הופיעו צפרדעים
של משמר המלך בפיקודו של גנרל וניסו
למשוך את העגלה. אך התברר שהן מעטות

הוד מלכותו" ענה הגמד
ופתח את העגלה.
מלך הצפרדעים תכנן
לבנות לו בית חדש
בסוף שעל חוף
הבריכה. הנה באה לו
הזדמנות יפה. אמר

"אם תרצה שאעזור לך להוציא את העגלה,
תצטרך לתת לי הכל מה יש שם בפנים."
הוא כבר שמח על המציאה – הנה יוכל
לרהט את ביתו החדש כמו ארמון, בלי
להוציא פרוטה.

והגמד כמעט ובכה מרוב צער. מאלצים
אותו למסור חינם הכל שעבורו שילם כסף
רב. אך אז עלה רעיון לראשו ואמר "טוב,
הוד מלכותו, אמסור לך את הכל. רק תהיה
נדיב ותשאיר לי רק את המעט העטוף

הגמד חזר הביתה וחילק את כל תוכן העגלה לחבריו. "מוטב שתיקחו אתם, מאשר הצפרדעים האלה!" אמר "אבל בתמורה תכינו לי סודר חדש!"

מדי כדי להוציא אותה. הם קראו לעזרה עוד בונה אחד וכמה חולדות מים. במאמץ גדול הוציאו את העגלה לחוף.

בינתיים הגמד יצא מהעגלה, הוריד את הסודר שלו, פרם אותו ואת חוטי צמר מתח סביב העגלה כולה.

כשהודיעו למלך הצפרדעים שהעגלה כבר בחוף, הוא בא לקחת את החפצים. אך אז אמר לו הגמד "נתת לי הבטחת מלך שהכל שבתוך חוטי הסודר יישאר שלי! והנה, הוד מלכותך, העגלה וכל שבה עטוף בחוטי צמר. לא נשאר לך כלום." מלך הצפרדעים התלבט, אך לא יכול הייתה לו ברירה. הרי לא יתכן להירשם בהיסטוריה כמלך שלא ממלא את הבטחתו! בסוף אמר "מילת המלך – מילה!" וקפץ לבריכה.